

Kjære Kasper Gies!

Så er da det, som De kaldt siger,
Mærkelige skud, at De er bleven Eier
af Edwards og min Trældhaus. Af
ganske Hjerte ønsker jeg Dem tillykke
med Kjøbet og håber at De aldrig
vil komme til at angre på det, men
at Deres Pår vil blive lige glad i
Stedet, som vi var, ti da blev jeg ikke
af han for det Første vil tænke på
at sælge det igjen, hvad jeg nemlig
ikke havde lyst at opleve. Mange
tusind Tak for Deres elskverdige Til-
bud at vi skal få være på Trældhausgen
i Sommer. Det tager jeg selvfølgelig
med stor Tak imod, forudsat at det
bliver muligt for mig at opgive Maad
når jeg drager derind fuldstændig ufor-
beredt. Det var det Eine. Det Andet er at
når De skal forandre og bygge på Hu-
set, da måtte vel det ske i Sommer og

i det Tilfælde kunde der vel ikke gaa
no Nogen? Ikke sandt? Men kanske
kunde jeg dog faa no der et Par Maender
fra Voren og De tage fat paa Forandring-
ne senere paa Sommeren? Paa dette For-
maal afventer jeg Deres -- Betskerkning.
Er det ikke sa man siger? Da De ikke
lader til at have noget derimod, vil jeg
umiddelbart gjorne at Urnen skal blive
i Tjildest mens jeg er der. Og siden
haaber jeg den kommer paa en rigtig pen
Plads. -- Sa siger jeg Dem og min bedste
Tak forat De har sat Dem ind i mine
Pengegeier. Ja, det synes jo som om
jeg kunde vere sa glad i den Retning
og skulde jeg baere mig sly ud sa De
mener, jeg kunde bruge til at komme
under Samfundetskab, da var vel Ulyk-
ken heller ikke sa frygtelig stor, om
jeg brugte lidt af Kapitalen, sa usam-
mel som jeg nu er. Jeg skal nok
gjorne Deres Brev godt og laese mig
Mad til af det i mange Stunder. --
At Edward vil glade sig hvis han nu
kan se Dem som Eier af sin kjære
Troldehang, det ved jeg vist, men jeg
kammer desuere aldrig uden om en
eller anden Qvabed, jeg har gjort, som